

SOUTĚŠŤ 1/2 NĚ • POVĚDKA VII.

Středa, 6. února 2008

Já tyhle jednooké, chapadlovité, slizké a smradlavé bestie moc nemusím... Je tak v mražené formě v nějakém supermarketu, ale jakmile dojde k rozmrazení, začnou připomínat svou konzistencí stoletou "náškovou hadru", jak by měla moje babička. :-)). Snad jen jednou jsem si pochutnala na něm, co vyvrhlo samo mě, a nutno říci, že jsem si pochutnala přímo královsky.

Nejspíše to bylo hlavně tím, že se tak stalo v Chorvatsku a všechny nejdelší slova nakoupili brzy ráno na rybím trhu v Pule. Koupili jsme jen obyčejné ryby, snad makrely a pak ještě něco menšího, jak se to jmenovalo, to už opravdu nevím. V igelitkách jsme je dopravili na poloostrov Premantura, kde jsou na několika místech postaveny staleté grily. Jeden takový jsme - jako asi dvacetilenná skupinka - zabrali. Já se jsem se přípravě vůbec neúčastnila, ani žádná s ostatních dříve - byla to čistě mužská záležitost. Pánové se chopili ostrých nožů a milé mrtvé ryby jednu po druhé vykuchali, a aniž by se zdržovali jakým umýváním, nasklá je na gril. Netrvalo dlouho a začali nám servírovat vonící dobroty, k tomu jsme mikusovali bílý chleba, namožený v dres oleje, čerstvé petrželky, česneku a soli a zapíjeli bílým vínem... Lidi, byla to fakt úžasná dobrota, nad kterou se mi ještě po letech, když o tom jen píšu, sbíhají sliny. S plným břichem jsme se pak usídlili na travičce chládku a nějakou tu hodinku dvakrát jen odfukovali a trávili - a pak hurá do mužských hrátek... Moc fajn to bylo.... ale stejně musím říci, že žádná velká láska mezi mnou a měm - jako zdrojem potravy - nevznikla, ale na ten jeden "rybí den" ráda vzpomínám... Klárka UPOZORNĚNÍ - Soutěž trvá do 17. 2. 2008. Prosím, texty posílejte na adresu: redakce - zavináč - kudlanka.cz díky, d@niela